

[Henning Andersen.]

udvalget tiltrådte ændringsforslag. Jeg bemærkede også under første behandling, at det var lovforslag, som krævede et grundigt udvalgsarbejde. Det blev også tilfældet, og vi fik kulegravet alle de problemer, lovforslagene indeholdt.

Jeg synes ligesom den forrige ordfører, at det er godt, at vi har fået et ændringsforslag om nedsættelse af et udvalg, der holdes løbende orienteret om lovens administration. Vi vedtager jo her i dette ting mange love, som giver bemyndigelse til ministrene, og derfor synes jeg, det er rigtigt, at man har et udvalg, som bliver orienteret om udøvelsen af sådanne bemyndigelser.

En anden ting synes jeg også det var godt vi fik med i ændringsforslagene, nemlig at der nu kan gives tilladelse til mere end 10 års løbetid, hvor det drejer sig om særlig dyre anlæg.

Jeg var under første behandling meget betænkelig ved den mulighed, der ville være for ministeren for at give en enerettstilladelse på søterritoriet. Derfor er jeg glad for, at vi nu får den ud af lovforslaget, således at vi bevarer status quo med tilladelser i op til 5 år. Herved kan vi også bevare selvejtet for de mange virksomheder, der i dag har deres daglige udkomme på søterritoriet.

Derimod synes jeg det er rigtigt, at ministeren stadig væk har muligheden for på kontinentalsoklen at give en enerettstilladelse, da det er store og dyre skibe, der her anvendes. Men samtidig skal ministeren også om denne lovs administration underrette og orientere et nedsat udvalg.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale begge lovforslag med de af ministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag.

Guldberg: Også venstre kan give tilslutning til ændringsforslagene. Jeg vil gerne gentage det, der allerede er sagt om, at det har været et sagligt, nyttigt og smidigt udvalgsarbejde. Vi er nok alle sammen klar over, at det ikke er sikkert, at vi har fundet den sidste og endelige løsning, men vi begynder nu på det på en fornuftig måde, som vi kan overse. Derfor lægger vi også vægt på, at det udvalg, der nu kommer til veje, får lejlighed til at følge sagen.

Jeg vil gerne i forbindelse hermed pege på

to spørgsmål, der ligesom hører hjemme i den afdeling. Det ene drejer sig om den oprindelige tanke om enerettsbevillingen, hvorom jeg under første behandling sagde, at det var klart, at der var meget rigtigt i ideen, men at vi alle var nødt til at tage et forbehold med hensyn til, om man nu kunne finde en ordening på det, så man ikke kom til at afskære ikke mindst mindre erhvervsdrivende, som på en eller anden måde ikke kunne passes ind i det. Det var vi vel ikke helt sikre på at man kunne undgå, så derfor tror jeg, udgangen her er rigtig.

Men på baggrund af, at denne enerettsbevilling bevares i kontinentalsokkeloven, vil jeg sige, at det, at ministeren kan give enerettsbevilling, ikke betyder, at han skal. Det synes jeg ville være rart lige at få præciseret her ved anden behandling.

Det betyder ikke, at han absolut skal vælge den vej. På den anden side er en af årsagerne til, at vi har beskæftiget os meget med tanken om at forsøge at få enerettsbevilling etableret, at man havde tanke om at lave et samarbejde mellem en række virksomheder, hvilket kunne have andre fordele, hvad vi alle sammen var klar over. Det får mig til at bede ministeren om i sin replik i dag lige at vende tilbage til denne problemstilling, nu specielt vedrørende kontinentalsoklen. Forudsætter man, at der kommer en henvendelse til ministeriet for offentlige arbejder om en enerettsbevilling, har ministeren altså mulighed for at give den. Ministeren vil også rådføre sig med folketingsudvalget i et sådant tilfælde — jeg tænker ikke specielt på denne minister, jeg tænker mere generelt. Derigennem sikres der altså plads til den overvejelse, der kunne komme, hvor en enerettsbevilling kunne komme til at gribe ind i berettigede interesser, som måske ikke nåede at præsentere sig. Jeg går ud fra, at det skulle fungere på den måde, men jeg vil gerne nævne det.

Så har jeg egentlig kun én enkelt bemærkning mere, og det er, at dette er en blanding af en lovgivning om beskyttelse af naturforhold og en råstofforsyningslovgivning. Vi skal selvfølgelig huske, at de råstoffer, der her er tale om, har vi brug for, og vi er nødt til at sikre os dem. Men vi er også nødt til at lave en begrænsning, og derfor er det meget væsentligt, hvordan loven bliver administreret. En for stram administration,